

UTRENIA

Întrucât în cele mai multe parohii nu se citesc Ceasurile (1, 3 și 6), propunem ca în loc de psalmii 19-20 (care apar în Ceaslov la începutul Utreniei, dar n-au nici o legătură cu aceasta, căci se citeau la intrarea împăratului în biserică), să se citească cele mai importante elemente ale Ceasului I, specific primelor ore de dimineață, apoi să înceapă Utrenia propriu-zisă cu cei șase psalmi. Deci, preotul va începe Utrenia din altar, zicând:

Binecuvântat este Dumnezeuul nostru..., iar la strană se vor rosti rugăciunile începătoare, Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum..., apoi Veniți să ne închinăm... (de 3 ori), Psalmii 5, 89 și rugăciunea finală a Ceasului I, iar în tot acest timp preotul face căderea bisericii.

Psalmul 5

Graiurile mele ascultă-le, Doamne, înțelege strigarea mea! Ia aminte la glasul rugăciunii mele, Împăratul meu și Dumnezeuul meu, căci către Tine, mă voi ruga, Doamne! Dimineața vei auzi glasul meu; dimineața voi sta înaintea Ta și mă vei vedea. Că Tu ești Dumnezeu, Care nu voiești fărădelegea, nici nu va locui lângă Tine cel ce viclenește. Nu vor sta călcătorii de lege în preajma ochilor Tăi. Urât-ai pe toți cei ce lucrează fărădelegea; pierde-vei pe toți cei ce grăiesc minciuna; de bărbatul ucigaș și viclean se scârbește Domnul. Iar eu, întru mulțimea milei Tale, voi intra în casa Ta, închina-mă-voi spre sfânt locașul Tău, întru frica Ta. Doamne, povățuiește-mă întru dreptatea Ta din pricina dușmanilor mei, netezește calea Ta înaintea mea. Că nu este în gura lor adevăr, inima lor este deșartă; mormânt deschis – gâtlejul lor, cu limbile lor vicleneau. Judecă-i pe ei, Dumnezeule; să cadă din sfaturile lor; după mulțimea nelegiuirilor lor, alungă-i pe ei, că Te-au amărât, Doamne, și să se vesească toți cei ce nădăjduiesc întru Tine; în veac se vor bucura și Te vei sălășlui întru ei, și se vor lăuda cu Tine toți cei ce iubesc numele Tău. Că Tu vei binecuvânta pe cel drept, Doamne, căci cu scutul bunăvoinței ne-ai încununat pe noi.

Psalmul 89

Doamne, scăpare, Te-ai făcut nouă în neam și în neam. Mai înainte de facerea munților și de zidirea pământului și a lumii, din veac și până în veac ești Tu. Nu-l întoarce pe om întru cele de jos, Tu, Care ai zis: „Vă veți întoarce în pământ, fii ai oamenilor”! Că o mie de ani înaintea ochilor Tăi sunt ca ziua de ieri care a trecut și ca o strajă a nopții. Deșertăciune vor fi anii lor și ca iarba vor trece: dimineața va înflori și va trece, seara va cădea, se va întări și se va usca. Că ne-am sfârșit de urgia Ta și de mânia Ta ne-am tulburat. Pus-ai fărădelegile noastre înaintea Ta, greșelile noastre ascunse – la lumina feței Tale. Că toate zilele noastre s-au împuținat și în mânia Ta ne-am stins. Anii noștri sunt ca pânza unui păianjen și zilele vieții sunt șaptezeci de ani; iar de vor fi în putere – optzeci de ani, și cei mai mulți dintre ei – osteneală și durere, căci trec iute și noi zburăm. Cine cunoaște puterea urgiei Tale și cine măsoară mânia Ta după frica de Tine? Învață-ne să socotim bine zilele noastre, ca să ne îndreptăm inimile întru înțelepciune. Întoarce-Te, Doamne! Până

când vei sta departe? Mângâie pe robii Tăi! Umplutu-ne-am dimineța de mila Ta și ne-am bucurat și ne-am veselit în toate zilele vieții noastre. Veselitu-ne-am pentru zilele în care ne-ai smerit, pentru anii în care am văzut rele. Și caută spre robii Tăi și spre lucrurile Tale și îndreptează pe fiii lor. Și să fie lumina Domnului Dumnezeuului nostru peste noi, și lucrurile mâinilor noastre îl îndreptează.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori), apoi rugăciunea aceasta:

Hristoase, Lumina cea adevărată, Care luminezi și sfințești pe tot omul ce vine în lume, să se însemneze peste noi lumina feței Tale, ca într-înșea să vedem lumina cea neapropiata. Îndreptează pașii noștri spre lucrarea poruncilor Tale, pentru rugăciunile Preacuratei Maicii Tale și ale tuturor sfinților Tăi. Amin.

Doamne miluiește (de 3 ori); Părinte, binecuvântează! **Iar preotul, după ce a săvârșit căderea mare, stând cu cădelnița în fața Sfintei Mese, zice îndată: Slavă Sfintei și Celei de o ființă și de viață făcătoare și nedespărțitei Treimi, totdeauna, acum și pururea și în vecii vecilor.**

Strana: Amin, apoi se zic următoarele stihuri:

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire (de trei ori).

Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta (de două ori).

Psalmul 3

Doamne, cât s-au înmulțit cei ce mă necăjesc! Mulți se scoală asupra mea; mulți zic sufletului meu: „Nu este mântuire lui, întru Dumnezeuul lui!” Iar Tu Doamne, apărătorul meu ești, slava mea și Cel ce înalți capul meu. Cu glasul meu către Domnul am strigat și m-a auzit din muntele cel sfânt al Lui. Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am că Domnul mă va sprijini. Nu mă voi teme de mulțimea poporului, care dimprejur mă împresoară. Scoală, Doamne, mântuiește-mă Dumnezeuul meu; că Tu ai bătut pe toți ce mă vrăjmășesc în zadar; dinții păcătoșilor ai zdrobit. A Domnului este mântuirea, și peste poporul Tău, binecuvântarea Ta.

Și iarăși:

Eu m-am culcat și am adormit; sculatu-m-am, că Domnul mă va sprijini.

Psalmul 37

Doamne, nu cu mânia Ta să mă mustri pe mine, nici cu urgia Ta să mă cerți. Că săgețile Tale s-au înfipt în mine și ai întărit peste mine mâna Ta. Nu este vindecare în trupul meu, din pricina mâniei Tale; nu este pace în oasele mele, din pricina păcatelor mele. Că fărădelegile mele au covârșit capul meu, ca o sarcină grea au apăsător peste mine. Împuțitu-s-au și au putrezit rănilor mele din pricina nebuliei mele; chinuitu-m-am și m-am gârbovit până în sfârșit, toată ziua mâhnindu-mă umblam. Că șalele mele s-au umplut de ocări, și nu este vindecare în trupul meu. Necăjitu-m-am și m-am umilit foarte, răcnit-am din suspinarea inimii mele. Doamne, înaintea Ta este toată dorirea mea și suspinul meu de la Tine nu s-a ascuns. Inima mea s-a tulburat, părăsindu-mă tăria mea și lumina ochilor mei, și

aceasta nu este cu mine. Prietenii mei și vecinii mei în preajma mea s-au apropiat și au șezut, iar apropiații mei departe au stat. Și se sileau cei ce căutau sufletul meu, și cei ce căutau cele rele mie grăiau deșertăciuni și vicleșuguri toată ziua cugetau. Iar eu ca un surd nu auzeam și ca un mut ce nu-și deschide gura sa. Și m-am făcut ca un om ce nu aude și nu are în gura lui muștrări. Că în Tine, Doamne, am nădărdit; Tu mă vei auzi, Doamne, Dumnezeul meu. Că am zis: „Ca nu cumva să se bucure de mine vrăjmașii mei”, iar când s-au clătinat picioarele mele, împotriva mea s-au semețit. Că eu spre biciuiri gata sunt, și durerea mea înaintea mea este pururea. Că fărădelegea mea eu o voi vesti, și mă voi îngriji pentru păcatul meu; iar vrăjmașii mei trăiesc și s-au întărit mai mult decât mine și s-au înmulțit cei ce mă urăsc pe nedrept. Cei ce îmi răsplătesc rele pentru bune mă defăimau, că urmam bunătatea. Nu mă părăsi, Doamne, Dumnezeul meu, nu te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Și iarăși:

Nu mă lăsa, Doamne, Dumnezeul meu, nu Te depărta de la mine, ia aminte spre ajutorul meu, Doamne al mântuirii mele.

Psalmul 62

Dumnezeule, Dumnezeul meu, spre Tine caut dis-de-dimineată. Însetat-a de Tine sufletul meu, tânjit-a după Tine trupul meu, în pământ pustiu și neumblat și fără de apă. Așa în locul Cel Sfânt m-am arătat Ție, ca să văd puterea Ta și slava Ta. Că mai bună este mila Ta decât viața; buzele mele Te vor lăuda. Așa Te voi binecuvânta în viața mea, și în numele Tău voi ridica mâinile mele. Ca de seu și de grăsime să se sature sufletul meu, și cu buze de bucurie Te va lăuda gura mea. De mi-am adus aminte de Tine în așternutul meu, în dimineți am cugetat la Tine, că Te-ai făcut ajutorul meu și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura; lipitu-s-a sufletul meu de Tine și pe mine m-a sprijinit Dreapta Ta. Iar cei ce în zadar au căutat sufletul meu, intra-vor în cele mai de jos ale pământului; vor fi dați puterii sabiei, pradă vulpilor vor fi. Iar împăratul se va veseli de Dumnezeu; Se va lăuda tot cel ce se jură întru El, că a astupat gura celor ce grăiesc nedreptăți.

Și iarăși:

În dimineți am cugetat la Tine, că ai fost ajutorul meu și întru acoperământul aripilor Tale mă voi bucura. Lipitu-s-a sufletul meu de Tine, și pe mine m-a sprijinit dreapta Ta.

Slavă... Și acum..., Aliluia (de 3 ori); Doamne miluiește (de 3 ori), Slavă... Și acum...

Psalmul 87

Doamne, Dumnezeul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să între înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea, Doamne, că s-a umplut de rele sufletul meu și viața mea de iad s-a apropiat. Socotit am fost cu cei ce coboară în groapă; ajuns-am ca un om neajutorat, între cei morți slobod. Ca niște oameni răniți, ce dorm în mormânt, de care nu Ți-ai mai adus aminte și care au fost lepădați din mâna Ta. Pusu-m-au în groapa cea mai de jos, întru cele întunecate și în umbra morții. Asupra mea s-a întărit mânia Ta și toate valurile Tale

le-ai adus peste mine. Depărtat-ai pe cunoscuții mei de la mine, ajuns-am urâciune lor, închis am fost și n-am putut ieși. Ochii mei au slăbit de suferință. Strigat-am către Tine, Doamne, toată ziua întins-am către Tine mâinile mele. Oare morților vei face minuni sau cei morți se vor scula și te vor lăuda pe Tine? Oare, va povesti cineva în mormânt mila Ta și adevărul Tău în locul pierzării? Oare, se vor cunoaște întru întuneric minunile Tale și dreptatea Ta în pământ uitat? Iar eu către Tine, Doamne, am strigat și dimineața rugăciunea mea Te va întâmpina. Pentru ce, Doamne, lepezi sufletul meu și întorci fața Ta de la mine? Sărac sunt eu și în osteneli din tinerețile mele, înălțat am fost, dar m-am smerit și m-am strâmtorat. Peste mine a venit urgiile Tale și înfricoșările Tale m-au tulburat; înconjuratu-m-au ca apa toată ziua și m-au cuprins deodată. Depărtat-ai de la mine pe prieten și pe vecin, și pe cunoscuții mei din cauza suferinței mele.

Și iarăși:

Doamne, Dumnezeuul mântuirii mele, ziua am strigat și noaptea înaintea Ta. Să intre înaintea Ta rugăciunea mea; pleacă urechea Ta spre ruga Mea.

Psalmul 102

Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și toate cele dinlăuntrul meu – numele cel sfânt al Lui. Binecuvintează, suflete al meu pe Domnul, și nu uita toate răsplătirile Lui. Pe Cel ce iartă toate fărădelegile tale; pe Cel ce vindecă toate bolile tale. Pe Cel ce izbăvește din stricăciune viața ta; pe Cel ce te încununează cu milă și cu îndurări. Pe Cel ce umple de bunătați dorirea ta; înnoi-se-vor ca ale vulturului tinerețile tale. Milostenii face Domnul și judecată tuturor celor ce li se face strâmbătate. Cunoscută a făcut căile Sale lui Moise și fiilor lui Israel voile Sale. Îndurător și milostiv este Domnul, îndelung-răbdător și mult-milostiv. Nu până în sfârșit Se va iuți, nici în veac Se va mânia. Nu după păcatele noastre a făcut nouă, nici după fărădelegile noastre a răsplătit nouă; că după înălțimea cerului de la pământ, a întărit Domnul mila Sa spre cei ce se tem de El. Pe cât sunt de departe răsăriturile de la apusuri, depărtat-a de la noi fărădelegile noastre. În ce chip miluiește tatăl pe fii, așa a miluit Domnul pe cei ce se tem de El. Că El a cunoscut alcătuirea noastră; adusu-și-a aminte că țărână suntem. Omul – ca iarba, zilele lui – ca floarea câmpului ce va înflori, apoi vântul va trece peste ea și nu va mai fi, nici nu se va mai cunoaște locul ei. Dar mila Domnului este din veac și până în veac, spre cei ce se tem de El și dreptatea Lui spre fiii fiilor, spre cei ce păzesc legământul Lui și își aduc aminte de poruncile Lui, ca să le facă pe ele. Domnul în cer a gătit Scaunul Său și Împărăția Lui peste toți stăpânește. Binecuvântați pe Domnul, toți îngerii Lui, cei tari în putere, care faceți cuvântul Lui și ascultați de glasul cuvintelor Lui. Binecuvântați pe Domnul toate puterile Lui, slujitorii Lui, care faceți voia Lui. Binecuvântați pe Domnul, toate lucrurile Lui; în tot locul stăpânirii Lui, binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Și iarăși:

În tot locul stăpânirii Lui binecuvintează, suflete al meu, pe Domnul.

Psalmul 142

Doamne, auzi rugăciunea mea, ascultă cererea mea, întru adevărul Tău; auzi-mă, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău, că nimeni din cei vii nu-i drept înaintea Ta. Vrajmașul a prigonit sufletul meu și viața mea până la pământ a smerit-o; așezatu-m-a întru întunerice, ca pe morții cei din veac. S-a mâhnit duhul în mine și inima mea s-a tulburat. Adusu-mi-am aminte de zilele cele de demult; cugetat-am la toate lucrurile Tale, la faptele mâinilor Tale m-am gândit. Întins-am către Tine mâinile mele, sufletul meu – ca un pământ însetat. Degrabă auzi-mă, Doamne, că a slăbit duhul meu. Nu-Ți întoarce fața Ta de la mine, ca să nu mă asemăn celor ce se coboară în mormânt. Fă să aud dimineața mila Ta, că la Tine mi-e nădejdea. Arată-mi, Doamne, calea pe care voi merge, că la Tine am ridicat sufletul meu. Scoate-mă de la vrăjmașii mei, Doamne, că la Tine am scăpat. Învațământă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeuul meu; Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății. Pentru numele Tău, Doamne, îmi vei da viață. Întru dreptatea Ta, vei scoate din necaz sufletul meu și întru mila Ta vei nimici pe vrăjmașii mei, și vei pierde pe toți cei ce necăjesc sufletul meu, că eu sunt robul Tău.

Și iarăși:

Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!
Auzi-mă, Doamne, întru dreptatea Ta. Să nu intri la judecată cu robul Tău!
Duhul Tău cel bun mă va povățui la pământul dreptății.

Slavă... Și acum... Aliluia (de 3 ori).

Apoi preotul zice Ectenia mare. După ecfonis se recită stihurile de mai jos, iar după fiecare stih se cântă refrenul: Dumnezeu este Domnul...

Stihurile:

Lăudați pe Domnul că este bun, că în veac este mila Lui.
Înconjurând m-au înconjurat și în numele Domnului i-am înfrânt pe ei.
Nu voi muri, ci voi fi viu și voi povesti lucrurile Domnului.
Piatra pe care n-au băgat-o în seamă ziditorii, aceasta s-a făcut în capul unghiului; de la Domnul s-a făcut aceasta și este minunată în ochii noștri.

Refrenul (cântat după glasul primului tropar):

Dumnezeu este Domnul și S-a arătat nouă; bine este cuvântat Cel ce vine întru numele Domnului (de 4 ori).

Apoi se cântă troparul învierii, Slavă... a sfântului, și acum... a Născătoarei. Dacă nu este duminică, atunci se cântă direct troparul sfântului, Slavă... și acum... a Născătoare; iar dacă este Praznic împărătesc – se cântă de 3 ori troparul Praznicului.

Urmează Catismele de rând (câte una sau două la fiecare slujbă, în ordine, de la 1 la 20), cu ectenii mici și Sedelne după fiecare, apoi, dacă este duminică sau sărbătoare, se cântă (Polieleul,) Binecuvântările Învierii și toate celelalte, iar dacă

este o zi de rând, se trece direct la Psalmul 50 (+ Canoanele, dacă nu s-au pus la Pavcerniță) și restul Utreniei.

POLIELEU (stihuri alese din psalmii 134 și 135)

1. [Robii Domnului, Aliluia!] Lăudați numele Domnului, lăudați slugi pe Domnul. (Aliluia.)
 2. Că eu am cunoscut că mare este Domnul și Domnul nostru peste toți dumnezeii.
 3. Doamne numele Tău este în veac și pomenirea Ta în neam și în neam.
 4. Bine este cuvântat Domnul din Sion Cel ce locuiește în Ierusalim.
 5. Mărturisiți-vă Domnului că este bun, că în veac este mila Lui.
 6. Cu mână tare și cu braț înalt, că în veac este mila Lui.
 7. Și ne-a izbăvit pe noi de vrăjmașii noștri, că în veac este mila Lui.
 8. Mărturisiți-vă Domnului ceresc, că în veac este mila Lui.
- Aliluia.

În trei duminici înainte de Postul Mare, pe lângă cei 2 psalmi ai Polieleului se adaugă și Psalmul 136: *La râul Babilonului...*, apoi *Binecuvântările Învierii*.
Dacă este o sărbătoare, aici se cântă *Mărimurile* (din *Catavasier* sau *Psaltire*)

DUMINICA - BINECUVÂNTĂRILE ÎNVIERII, gl. 5:

Stih: *Binecuvântat ești Doamne, învață-mă îndreptările Tale.*

1. Soborul îngeresc s-a minunat, văzându-Te pe Tine întru cei morți socotit fiind și puterea morții Mântuitorule stricând, și împreună cu Tine pe Adam sculând, și din iad pe toți slobozindu-i.
2. „Pentru ce mirul cu lacrimi de jale amestecați, o, ucenițe?” Îngerul ce a strălucit în mormânt a zis mironosițelor: „vedeți voi groapa și înțelegeți că Mântuitorul a înviat din morți!”
3. Foarte de dimineață mironosițele au alergat la groapa Ta tânguindu-se, dar înaintea lor a stătut îngerul și a zis: „vremea tânguirii a încetat, nu mai plângeți, ci vestiți apostolilor Învierea!”
4. Mironosițele femeii cu miruri venind la groapa Ta Mântuitorule au plâns, iar îngerul către dânsele a grăit zicând: „pentru ce cu cei morți pe Cel viu socotiți? Căci ca un Dumnezeu a înviat din mormânt!”

Slavă Tatălui și Fiului și Sfântului Duh...

5. Închinămu-ne Tatălui și Fiului și Sfântului Duh, Sfintei Treimi într-o ființă cu Serafimii strigând: „Sfânt, Sfânt, Sfânt ești Doamne!”

Și acum și pururea și în vecii vecilor. Amin.

6. Pe Dătătorul de viață născându-L Fecioară de păcat pe Adam l-ai izbăvit și bucurie Evei în locul întristării ai dăruit, și pe cei căzuți din viață i-a îndreptat la aceeași, Cel ce s-a întrupat din tine Dumnezeu și Om.

Aliluia, Aliluia, Aliluia, slavă Ție Dumnezeule. (de 3 ori)

După ectenia mică și Ipacoí (sau Sedealna), în duminici se cântă antifoanele treptelor (din Octoih), iar la sărbători, **Antifonul I al gl. 4:**

Din tinerețile mele multe patimi se luptă cu mine, dar [Tu] Însuși mă sprijinește și mă mântuiește, Mântuitorul meu.

Cei ce urâți Sionul rușina-vă-veți de Domnul, că precum iarba de foc așa vă veți usca.

Slavă... Și acum...

Prin Sfântul Duh tot sufletul viază și prin curăție se înalță luminează-se într-o Unime a Treimii cu sfințenie de taină.

Duminica, după Evanghelie se cântă/citește:

Învierea lui Hristos văzând, să ne închinăm Sfântului Domnului Iisus, Unuia Celui fără de păcat. Crucii Tale ne închinăm, Hristoase, și Sfântă învierea Ta o laudăm și o slăvim; că Tu ești Dumnezeul nostru, afară de Tine pe altul nu știm, numele Tău numim. Veniți toți credincioșii să ne închinăm Sfintei învierii lui Hristos, că iată a venit prin Cruce bucurie la toată lumea. Totdeauna binecuvântând pe Domnul, laudăm învierea Lui, că răstignire răbdând pentru noi, cu moartea pe moarte a stricat.

Apoi Psalmul 50

Miluieste-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, șterge fărădelegea mea. Spală-mă cu totul de fărădelegea mea și de păcatul meu mă curățește. Că fărădelegea mea eu o cunosc și păcatul meu înaintea mea este pururi.

Ție Unuia am greșit și răul înaintea Ta l-am făcut, așa încât drept ești într-o cuvintele Tale și biruitor când judeci Tu. Că iată, într-o fărădelegi m-am zămislit și în păcate m-a născut maica mea; Tu însă adevărul ai iubit; cele nearătate și cele ascunse ale înțelepciunii

Tale, mi-ai arătat mie. Stropi-mă-vei cu isop și mă voi curăți; spăla-mă-vei și mai mult decât zăpada mă voi albi. Auzului meu vei da bucurie și veselie; bucura-se-vor oasele cele smerite. Întoarce fața Ta de la păcatele mele și toate fărădelegile mele șterge-le. Inimă curată zidește întru mine, Dumnezeule, și duh drept înnoiește întru cele dinlăuntru ale mele. Nu mă lepăda de la fața Ta și Duhul Tău cel Sfânt nu-L lua de la mine. Dă-mi iarăși bucuria mântuirii Tale și cu duh stăpânitor mă întărește. Învăța-voi pe cei fără de lege căile Tale și cei nelegiuiți la Tine se vor întoarce. Izbăvește-mă de osânda sângelui, Dumnezeule, Dumnezeul mântuirii mele. Bucura-se-va limba mea de dreptatea Ta; Doamne, buzele mele vei deschide și gura mea va vesti lauda Ta. Căci jertfă de ai fi voit, Ți-aș fi dat, dar nici arderile-de-tot nu le binevoiești. Jertfa lui Dumnezeu este duhul zdrobit; inima înfrântă și smerită Dumnezeu nu o va urgisi.

Fă bine, Doamne, întru bunăvoirea Ta, Sionului, și să se zidească zidurile Ierusalimului. Atunci vei binevoi jertfa dreptății, prinosul și arderile-de-tot; atunci vor pune pe altarul Tău viței.

Apoi stihurile cu stihirile pe glasul 2 sau pe 6:

Slavă...; Pentru rugăciunile Apostolilor Tăi, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre;

Și acum...; Pentru rugăciunile Născătoarei de Dumnezeu, Milostive, curățește mulțimea greșelilor noastre.

Stih: Miluiește-mă, Dumnezeule, după mare mila Ta și după mulțimea îndurărilor Tale, curățește fărădelegile noastre.

Stihira: Înviind Iisus din mormânt, precum mai înainte a zis, ne-a dăruit viață veșnică și mare milă.

La sărbători stihira se pune din Minei. Dacă nu s-au pus Canoanele la Pavcernița, urmează să fie citite aici, cu Catavasii după fiecare cântare. După Cântarea a 3-a se rostește Ectenie mică și se citesc Sedelnele (sau Ipacoi), iar după Cântarea a 6-a iarăși Ectenie mică, apoi Condacul și Icosul. Înainte de Cântarea a 9-a se cântă Imnul Maicii Domnului:

Cântarea/Imnul Maicii Domnului

1. Mărește suflete al meu pe Domnul și s-a bucurat duhul meu de Dumnezeu Mântuitorul meu.

Refren: Ceea ce ești mai cinstită decât Heruvimii și mai slăvită fără de asemănare decât Serafimii care fără stricăciune pe Dumnezeu-Cuvântul ai născut; pe tine cea cu adevărat Născătoare de Dumnezeu te mărim.

2. Că a căutat spre smerenia roabei Sale că iată de acum mă vor ferici toate neamurile.

3. Că mi-a făcut mie mărire Cel puternic și Sfânt este numele Lui și mila Lui în neam și în neam spre cei ce se tem de Dânsul.

4. Făcut-a tărie cu brațul Său risipit-a pe cei mândri cu cugetul inimii lor.

5. Pogorât-a pe cei mândri de pe scaune și a ridicat pe cei smeriți pe cei smeriți i-a umplut de bunătați și pe cei bogați i-a scos afară deșerti.

6. Luat-a pe Israel sluga Sa ca să pomenească mila precum a grăit către părinții noștri lui Avraam și seminției lui până în veac.

În cazul în care Canoanele Utreniei s-au citit la Pavecerniță, la Utrenie, după cântarea stihurilor de după Evanghelie, urmează ectenia mică (cu „Sfânt este Domnul Dumnezeu nostru” de 3 ori), apoi Luminânda și Laudele.

LAUDELE (psalmii 148, 149 și 150)

Toată suflarea să laude pe Domnul! Lăudați pe Domnul din ceruri, lăudați pe El întru cele înalte; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Lăudați pe El toți îngerii Lui, lăudați pe El toate puterile Lui; Ție se cuvine cântare, Dumnezeuule.

Mai departe, restul stihurilor se citesc, iar ultimele 6 sau 4 stihuri se intercalează cu stihurile Laudelor (după Tipic)

Lăudați pe El soarele și luna, lăudați pe El toate stelele și lumina. Lăudați pe El cerurile cerurilor și apa cea mai presus de ceruri, să laude Numele Domnului, că El a zis și s-au făcut, El a poruncit și s-au zidit. Pusu-le-a pe ele în veac și în veacul veacului. Porunca a pus li nu o vor trece. Lăudați pe El toți cei de pe pământ: balaurii și toate adâncurile, focul, grindina, zăpada, gheața, viforul, toate îndepliniți cuvântul Lui, munții și toate dealurile, pomii cei roditori și toți cedrii, fiarele și toate animalele cele ce se târăsc și păsările cele zburătoare. Împărații pământului și toate popoarele, căpeteniile și toți judecătorii pământului, tinerii și fecioarele, bătrânii cu tinerii să laude Numele Domnului, că numai Numele Lui s-a înălțat. Lauda Lui pe pământ și în cer. Și va înălța puterea poporului Lui. Cântare tuturor cuvioșilor Lui, fiilor lui Israel, poporului ce se apropie de El.

Cântați Domnului cântare nouă, lauda Lui în adunarea celor cuvioși. Să se vesească Israel de Cel ce l-a făcut pe el, și fiii Sionului să se bucure de Împăratul lor. Să laude numele Lui în horă; în timpane și în psaltire să-I cânte Lui. Că iubește Domnul poporul Său și va înălța pe cei blânzi și-i va izbăvi. Lăuda-se-vor cuvioșii întru slavă și se vor bucura în așternuturile lor. Laudele lui Dumnezeu în gura lor și săbii cu două tăișuri în mâinile lor. Ca să facă izbândă între neamuri, muștrări între popoare. Ca să lege pe împărații lor în obezi și pe cei slăviți ai lor în cătușe de fier.

(Dacă avem 6 sau 8 stihuri, acestea se cântă/citesc începând cu acest stih)

Ca să facă între dânșii judecată scrisă. Slava aceasta este a tuturor cuvioșilor Săi.

Lăudați pe Domnul întru sfinții Lui; Lăudați pe El întru tăria puterii Lui.

(Când avem doar 4 stihiri, începem a cânta/citi de aici)

Lăudați pe El pentru puterile Lui; Lăudați pe El după mulțimea slavei Lui.

Lăudați pe El în glas de trâmbiță; Lăudați pe El în psaltire și în alăută.

Lăudați pe El în timpane și în horă; Lăudați pe El în strune și în organe.

Lăudați pe El în chimvale bine răsunătoare; Lăudați pe El în chimvale de strigare. Toată suflarea să laude pe Domnul.

De va fi duminică, se zic aceste stihuri (pentru a face 8):

Scoală-Te, Doamne Dumnezeul meu, înalță-se mâna Ta, nu uita pe săracii Tăi până în sfârșit.

Lăuda-Te-voi, Doamne, cu toată inima mea, spune-voi toate minunile Tale.

Iar dacă duminica Mineiul are stihiri la Laude, stihurile suplimentare (7 și 8) se iau de la Stihovă (vezi în Minei la Vecernie).

Slavă..., **Stihira Evangheliei (duminica) sau din Minei**

Și acum..., a Născătoarei de Dumnezeu, gl. 2

Preabinecuvântată ești, Născătoare de Dumnezeu Fecioară, că prin Cel ce S-a întrupat din tine, iadul s-a robit, Adam s-a chemat, blestemul s-a nimicit, Eva s-a liberat, moartea s-a omorât și noi am înviat. Pentru aceasta cântând, strigăm: Binecuvântat ești, Hristoase Dumnezeule, Cel ce bine ai voit așa, slavă Ție.

DOXOLOGIA MARE

Slavă întru cei de sus lui Dumnezeu și pe pământ pace, între oameni bunăvoire.

Lăudămu-Te, bine Te cuvântăm, închinămu-ne Ție, slăvimu-Te, mulțumim Ție pentru slava Ta cea mare.

Doamne, Împărate ceresc, Dumnezeule, Părinte Atotțiitorule, Doamne Fiule, Unule-Născut, Iisuse Hristoase și Duhule Sfinte.

Doamne Dumnezeule, Mielușelul lui Dumnezeu, Fiul Tatălui, Cel ce ridici păcatele lumii; miluiește-ne pe noi, Cel ce ridici păcatele lumii.

Primește rugăciunea noastră, Cel ce șezi de-a dreapta Tatălui, și ne miluiește pe noi.

Că Tu ești Unul Sfânt, Tu ești Unul Domn Iisus Hristos, întru slava lui Dumnezeu Tatăl. Amin.

În toate zilele Te vom binecuvânta și vom lăuda numele Tău în veac și în veacul veacului.

Învrednicește-ne, Doamne, în ziua aceasta fără de păcat să ne păzim noi.

Binecuvântat ești, Doamne, Dumnezeul părinților noștri, și laudat și preaslăvit este numele Tău în veci. Amin.

Fie, Doamne, mila Ta spre noi, precum am nădărdit întru Tine.

Binecuvântat ești, Doamne, învață-ne îndreptările Tale (de trei ori).

Doamne, scăpare Te-ai făcut nouă din neam în neam; eu am zis: Doamne, miluiește-mă, vindecă sufletul meu, că am greșit Ție.

Doamne, către Tine am scăpat, învață-mă să fac voia Ta, că Tu ești Dumnezeul meu.

Că la Tine este izvorul vieții, întru lumina Ta vom vedea lumină.

Tinde mila Ta celor ce Te cunosc pe Tine.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi (de trei ori).

Slavă... Și acum... Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

Sfinte Dumnezeule, Sfinte tare, Sfinte fără de moarte, miluiește-ne pe noi.

De este duminică, după sfârșitul Doxologiei și Sfinte Dumnezeule..., se cântă troparul Învierii (din cele două de mai jos), iar dacă e o sărbătoare, atunci se cântă troparele ca la sfârșitul Vecerniei.

Duminica, la glasurile 1, al 2-lea, al 3-lea și al 4-lea, acest tropar al Învierii, pe glasul al 4-lea:

Astăzi mântuirea a toata lumea s-a făcut, să cântăm Celui ce a înviat din mormânt și Începătorului vieții noastre; că stricând cu moartea pe moarte, biruință ne-a dăruit nouă și mare milă.

Duminica, la glasurile al 5-lea, al 6-lea, al 7-lea și al 8-lea, acest tropar al Învierii, pe glasul al 8-lea:

Înviat-ai din mormânt și legăturile iadului ai rupt; stricat-ai osânda morții, Doamne, pe toți din cursele vrăjmașului izbăvindu-i. Arătându-Te pe Tine Apostolilor Tăi, i-ai trimis la propovăduire; și printr-înșii pacea Ta ai dăruit lumii, Unule mult-milostive.

Apoi ecteniile și Otpustul Utreniei. În loc de ectenii preotul poate citi Rugăciunea a 12-a a Utreniei, însoțită de Pace tuturor! și rugăciunea de plecare a capetelor (toate cu voce tare), apoi face Otpustul și începe Liturghia. În caz de nevoie, după troparul care se cântă la sfârșitul Doxologiei poate începe direct Liturghia.